

स्थिरः” इत्यन्तेन आत्मविवेके च उदयनाचार्यैः अहमिति प्रत्यक्षविषयत्वमादौ आत्मनो व्यवस्थाय देहाद्यतिरिक्तविषयत्वं तत्प्रत्ययस्य व्यवस्थापितं यथा ।

“अथात्मसङ्गावे किममाणं प्रत्यक्षमेव तावत् अहमिति वि-
कल्पस्य प्राणभन्तावसिद्धतात् । नचायमवस्तुकः सन्दिग्ध-
वस्तुकोवा, अशाब्दत्वादप्रतिषेधाच्च न च लैङ्गिकः, अननुसं-
हितलिङ्गस्यापि संप्रत्ययात् । नच स्मृतिरियम्, अननुभूते
तदनुपपत्तेः । अनादिवासनावशादनादिरयमवस्तुकोवि-
कल्प इत्यपि न युक्तं, नीलादिकल्पसाधारण्यात् । इह
वासनासुपादायानां चासौ प्रमाणान्तरेऽपि कः समाश्वासः,
यतो नीलादिकल्पेणु समाश्वासः स्यात् । तस्माद्वास-
नामात्रवादं विज्ञायागन्तुकमपि किञ्चित् कारणं वाच्यम् ।
तज्ज्ञानानामगच्छदो वा लिङ्गतदाभासो वा प्रत्यक्षतदाभासो
वेति । तत्र यथा प्रथमसमर्थप्रकाराभावाच्चीलविकल्प-
श्चरमं कल्पमालम्ब्यते तथाऽहमिति विकल्पोऽपि, तत्रापि
“प्रत्यक्षदृष्टभावित्वे साक्षादेव सवस्तुकः । तदाभासे तु
मूलेऽस्य पारम्पर्यात् सवस्तुतेति” । न च बाह्यप्रत्यक्षनि-
वृत्तायेव निर्मूलत्वं, बुद्धिविकल्पस्यापि तथात्वप्रसङ्गात् । तत्र
स्वसंवेदनं मूलम्, इहापि मानसप्रत्यक्षमिति न कश्चिद्वि-
शेषः । शरीरादिवस्तुको भविष्यतीति चेन्न निरुपाधिशरीरे-
न्द्रियबुद्धितत् सद्यदाद्यलम्बनत्वेऽतिप्रसङ्गात् । स्वसंज्ञाभि-
शरीरादावयं स्यादिति वाच्यं तत्र कः स्वीयइति वचनीयम् ।
अनन्यत्वं स्वत्वं सर्वभाषानां, तथा च यदा तेनैव तदनुभूयते
तदा प्रत्येतुः प्रत्येतव्यादव्यतिरेकादहमिति स्यात् । अतएव
वटादयेन कदाचिदनन्यानुभविष्यतीति न कदाप्यहमा-
स्यदमिति चेत् एवमर्हति त्वन्तरेऽप्यहं प्रत्ययः शरीरादावारो-
परूपएव ततः प्रत्येतुरन्यत्वात् । बुद्धौ सख्यएवेति चेन्न तस्याः
क्रियात्वेनानुभूयमानाया भिन्नस्य कर्तुरहं हि न स्वीयत्व-
दहं जानामीत्यनुभवात् । नीलादिप्रत्येतव्याकारवत् प्रति-
पन्नाकारोऽपि, प्रतिपत्तेरेवायमात्मा तथा भासत इति
चेत् तर्हि प्रत्येतव्यप्रतिपन्नाकारयोस्तुल्ययोग्येमेतत्वात् सिद्धं
नः समीहितम् । अस्तु खोपादानमात्रमिति चेन्न तत्प्र-
तिभासने तदाकारस्यापि प्रतिभासप्रसङ्गात् आकारमन्तरे-
णाकारिणोऽनवभासात् । प्रवृत्तिसन्तानानामन्योबुद्धिसन्तानः
प्रतिपत्ता, वयं तमात्रविज्ञानमात्रमह इति चेत् अस्तु
तर्हि प्रवृत्तिविज्ञानोपादानमनादिनिधनः प्रतिपत्ता । स
किं सन्तानमानरूपः तद्विपरीतोवा इति चिन्ताविधि-
यते निःशेषिता चासौ प्रागिति” । स्थानान्तरे च तत्रैव

“ननु सिद्धमिदं विशेषणं देहस्यैव चेतनत्वात् सर्वं देहत्वभू-
तत्वमूर्तत्वरूपादिमत्त्वादित्यर्थः । नच भूतानां समुदायपर्यव-
सितं चैतन्यं, प्रतिदिनं तस्यान्यत्वे पूर्वपूर्वानुभूतस्यास्मरण-
प्रसङ्गात् । नच प्राक्पर्यवसितं, करचरणाद्यपयवविगमे त-
दनुभूतस्यास्मरणप्रसङ्गात् । देहस्य चेतनत्वे बालस्य प्रथमम-
प्रवृत्तिप्रसङ्गाच्च इच्छादेवावन्तरेण प्रयत्नानुपपत्तेः इष्टाभ्यु-
पायताप्रतिसन्धानं विना चेच्छानुपपत्तेः । इह जन्मन्यन-
नुभूतस्य प्रतिबन्धस्यासृष्टतौ प्रतिसन्धानायोगात्, जन्मान्त-
राशुभूते चातुभवितरि भस्मासाङ्गते अन्येन स्मरणायो-
गात् अनुभवादोनां प्रवृत्त्यन्तानाञ्च कार्यकारणभावस्य
इहैव जन्मानि निश्चितत्वात् । तथा च तदभाये तदभावस्य
सुलभत्वात् अन्यथा स्वतस्त्वमसङ्गः । अतएव नेन्द्रियाणि
चेतयन्ते दर्शनस्यर्शनाभ्यामेकार्थग्रहणाच्च । नच मनस्तथा, तस्य
करणत्वेनैवानुभवोदिति प्रतिबन्धसिद्धिः परदेहात्मसिद्धिश्च ।
अनादिशासौ वीतरागजन्मादर्शनात्, अनन्तश्च सतोऽनादि-
त्वात्, इवैवैव समवायिकारणत्वात्, विभुश्च नित्यव्यवस्थे
सत्यमूर्तत्वात्, अमूर्तश्च निष्क्रियत्वात्, निष्क्रियश्च नित्य-
व्यवस्थे सत्यस्यदादिप्रत्यक्षत्वात्, प्रत्यक्षधर्माश्चयत्वाच्च । तर्का
श्चात्र भवन्ति आदिमत्त्वे प्रथमप्रवृत्त्यनुपपत्तौ सर्वदैवामृ-
त्तिप्रसङ्गः । सान्तत्वेऽनादेः सत्त्वानुपपत्तिप्रसङ्गः । अद्वैत्यत्वे
निर्गुणत्वप्रसङ्गः अविभुत्वे दहनपवनादेः क्रियानुपपत्तिप्र-
सङ्गः । नच संयुक्तसंयोगात् तदुत्पत्तिः साक्षात्क्रियाद्वारकस्य
तस्याभावात् अतथाभूतस्य तद्वैतत्वेऽतिप्रसङ्गात् । मूर्तत्वे
नित्यस्यास्मदादिप्रत्यक्षधर्मानाधारत्वप्रसङ्गः विशेषगुणवत-
श्चारम्भकत्वप्रसङ्गः, सक्रियत्वे मूर्तत्वप्रसङ्ग इति शास्त्रार्थ-
संग्रहः । अगुरेवासौ विज्ञाभाससमायिकारणसंयोगाधार-
त्वात् मनोवत् “अणुयांसमणोरपीति” बाधविरोधाविति
कश्चित् तदयुक्तम् आत्मन्यविभौ मनसोऽणुत्वादिज्ञेः तत्त्व-
योगक्रमादेव क्रियाक्रमोपपत्तेः आगमस्तु “महतोऽपि मही-
यांसमिति” प्रथमपदमपहाय उपन्यस्तस्तदर्थमिदमेतन्” ।
स्त्वन्वपञ्चकस्यात्मत्ववादिनां मतं संघातानुत्पत्त्या शा० सू०
भा० निराकृतम् यथा “समुदाय उभयहेतुकोऽपि तदप्राप्तिः”
सू० “तत्रैते तयोवादिनो भवन्ति । केचित् सर्वास्त्व-
वादिनः केचिद्विज्ञानास्त्वसात्ववादिनः अन्ये पुनः
सर्वान्यत्ववादिनः इति । तत्र ये सर्वास्त्ववादि-
नोवाद्यमानरश्च वस्तुभ्युपगच्छन्ति भूतं भौतिकं चित्तं
चैतञ्च तान् तावत् प्रति ज्ञूमः । तत्र भूतं पृथिवीधा-
त्यादयः । भौतिकं रूपादयश्चक्षुरादयश्च चक्षुष्ये च पृथि-